

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΕΡΓΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΗ ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΑΘΗΣΗ

Δυναμικός Προγραμματισμός με Μεθόδους Monte Carlo:

- 1. Μάθηση Χρονικών Διαφορών (Temporal-Difference Learning)**
- 2. Στοχαστικός Αλγόριθμος Q-Learning**

καθ. Βασίλης Μάγκλαρης

maglaris@netmode.ntua.gr

www.netmode.ntua.gr

Video Conference μέσω Cisco Webex

Πέμπτη 7/5/2020

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΗ ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΑΘΗΣΗ

Αλγόριθμος Policy Iteration (1/2) (Επανάληψη)

Ορισμός Q-factor

Έστω χρονοσταθερή πολιτική $\pi = \{\mu, \mu, \dots\}$ που οδηγεί σε αναμενόμενα **costs-to-go** $J^\mu(i), \forall i \in \mathcal{X}$ (καταστάσεις του **περιβάλλοντος**) με αποφάσεις του **agent** $a = \mu(i) \in \mathcal{A}_i$

Για κάθε ζεύγος (i, a) στο υπό εξέταση βήμα και πολιτική π για τα υπολειπόμενα βήματα $\pi = \{\mu, \mu, \dots\}$ ορίζω τους **Q-factors** $Q^\mu(i, a)$ σαν μέτρο κατάταξης εναλλακτικών άμεσων αποφάσεων $a \in \mathcal{A}_i$ του **agent** που θα οδηγούσαν το **περιβάλλον** σε καταστάσεις j με αναμενόμενα υπολειπόμενα **costs-to-go** $J^\mu(j), \forall j \in \mathcal{X}$

$$Q^\mu(i, a) \triangleq c(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) J^\mu(j)$$

Μια πολιτική $\pi = \{\mu, \mu, \dots\}$ ικανοποιεί τις συνθήκες απληστίας (**greedy conditions**) σε σχέση με τα αναμενόμενα **costs-to-go** $J^\mu(j)$ στα υπολειπόμενα βήματα όταν σε κάθε βήμα και $\forall i \in \mathcal{X}$ ο **agent** επιλέγει $a = \mu(i)$ ώστε

$$Q^\mu(i, \mu(i)) = \min_{a \in \mathcal{A}_i} Q^\mu(i, a), \forall i \in \mathcal{X}$$

Μια πολιτική $\pi^* = \{\mu^*, \mu^*, \dots\}$ είναι βέλτιστη για όλα τα βήματα αν ικανοποιεί τις συνθήκες απληστίας (**greedy conditions**) του δυναμικού προγραμματισμού:

$$Q^{\mu^*}(i, \mu^*(i)) = \min_{a \in \mathcal{A}_i} Q^{\mu^*}(i, a)$$

Σημείωση: Όταν τα άμεσα αναμενόμενα κόστη $c(i, a)$ αντικαθίστανται από **rewards** $r(i, a)$, τα **costs-to-go** $J^\mu(i)$ αποκαλούνται **Value Functions** $V^\mu(i)$ και έχουμε κατ' αντιστοιχία:

$$Q^\mu(i, a) \triangleq r(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) V^\mu(j) \text{ και } Q^{\mu^*}(i, \mu^*(i)) = \max_{a \in \mathcal{A}_i} Q^{\mu^*}(i, a)$$

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΗ ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΑΘΗΣΗ

Αλγόριθμος Policy Iteration (2/2) (Επανάληψη)

Αρχιτεκτονική Actor – Critic (Barto 1983)

Επαναλήψεις $n = 0, 1, 2, \dots$ από δύο βήματα μέχρι $\mu_{n+1}(i) = \mu_n(i)$, $J^{\mu_{n+1}}(i) = J^{\mu_n}(i)$, $\forall i$

Βήμα 1. Policy Evaluation (ο **critic** αναλύει τις αποφάσεις του **agent**):

Με βάση την παρούσα πολιτική $\pi_n = \{\mu_n, \mu_n, \dots\}$ υπολογίζονται τα **costs-to-go**

$$J^{\mu_n}(i) = c(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) J^{\mu_n}(j) \text{ για } i = 1, 2, \dots, N$$

και οι **Q-factors** $Q^{\mu_n}(i, a) = c(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) J^{\mu_n}(j)$ για $i = 1, 2, \dots, N$ και $a \in \mathcal{A}_i$

Βήμα 2. Policy Improvement (ο **actor** καθοδηγεί τις αποφάσεις του **agent**):

Η πολιτική π_n βελτιώνεται σε π_{n+1} μέσω της $\mu_{n+1}(i) = \arg \min_{a \in \mathcal{A}_i} Q^{\mu_n}(i, a)$ για $i = 1, 2, \dots, N$

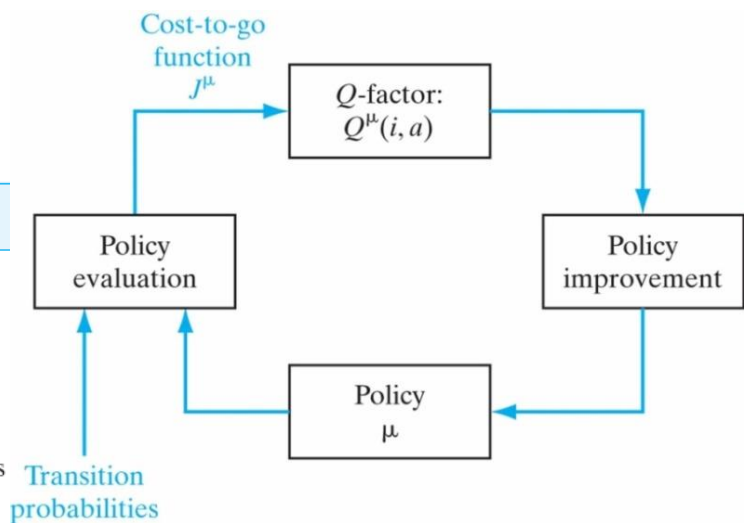
$\arg \min_x f(x)$: Η τιμή της x που οδηγεί την $f(x)$ σε ελάχιστο

TABLE 12.1 Summary of the Policy Iteration Algorithm

1. Start with an arbitrary initial policy μ_0 .
2. For $n = 0, 1, 2, \dots$, compute $J^{\mu_n}(i)$ and $Q^{\mu_n}(i, a)$ for all states $i \in \mathcal{X}$ and actions $a \in \mathcal{A}_i$.
3. For each state i , compute

$$\mu_{n+1}(i) = \arg \min_{a \in \mathcal{A}_i} Q^{\mu_n}(i, a)$$

4. Repeat steps 2 and 3 until μ_{n+1} is not an improvement on μ_n , at which point the algorithm terminates with μ_n as the desired policy.

Ο αλγόριθμος συγκλίνει σε βέλτιστη πολιτική σε πεπερασμένα βήματα n λόγω πεπερασμένου πλήθους καταστάσεων N και πεπερασμένων επιλογών αποφάσεων

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΗ ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΑΘΗΣΗ

Value Iteration Algorithm (Επανάληψη)

Εκτίμηση των Συναρτήσεων Cost-to-Go μέσω Διαδοχικών Προσεγγίσεων $J_n(i) \rightarrow J_{n+1}(i)$

- Εκκίνηση με αυθαίρετες τιμές $J_0(i) \forall i$
- Επανάληψεις $n \rightarrow n + 1$ μέχρι **ανεκτή σύγκλιση** (θεωρητικά $n \rightarrow \infty$) μέσω σχέσεων **backup**:

$$J_{n+1}(i) = \min_{a \in \mathcal{A}_i} \left\{ c(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) J_n(j) \right\} \text{ για } i = 1, 2, \dots, N \text{ (από εξισώσεις Bellman)}$$

- Τελικός υπολογισμός των βέλτιστων **Costs-to-Go**

$$J^*(i) = \lim_{n \rightarrow \infty} J_n(i), \quad Q^*(i, a) = c(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) J^*(j)$$

και προσδιορισμός της **βέλτιστης πολιτικής** $\mu^*(i) = \arg \min_{a \in \mathcal{A}_i} Q^*(i, a)$ για $i = 1, 2, \dots, N$

TABLE 12.2 Summary of the Value Iteration Algorithm

1. Start with arbitrary initial value $J_0(i)$ for state $i = 1, 2, \dots, N$.
2. For $n = 0, 1, 2, \dots$, compute

$$J_{n+1}(i) = \min_{a \in \mathcal{A}_i} \left\{ c(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) J_n(j) \right\}, \quad \begin{array}{l} a \in \mathcal{A}_i \\ i = 1, 2, \dots, N \end{array}$$

Continue this computation until

$$|J_{n+1}(i) - J_n(i)| < \epsilon \quad \text{for each state } i$$

where ϵ is a prescribed tolerance parameter. It is presumed that ϵ is sufficiently small for $J_n(i)$ to be close enough to the optimal cost-to-go function $J^*(i)$. We may then set

$$J_n(i) = J^*(i) \quad \text{for all states } i$$

3. Compute the Q -factor

$$Q^*(i, a) = c(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) J^*(j) \quad \begin{array}{l} \text{for } a \in \mathcal{A}_i \text{ and} \\ i = 1, 2, \dots, N \end{array}$$

Hence, determine the optimal policy as a greedy policy for $J^*(i)$:

$$\mu^*(i) = \arg \min_{a \in \mathcal{A}_i} Q^*(i, a)$$

Ο αλγόριθμος **Value Iteration** αν συγκλίνει σε ικανοποιητικό χρόνο, αποφεύγει υπολογισμούς **Q-factors** και ενδιαμέση ανανέωση πολιτικής σε κάθε βήμα όπως ο **Policy Iteration**

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΗ ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΑΘΗΣΗ

Παράδειγμα Δυναμικού Προγραμματισμού: Βελτιστοποίηση Δρομολόγησης (Επανάληψη)

Εύρεση Δρόμων Ελάχιστου Κόστους από Κόμβο A σε Κόμβο J μέσω του μονοκατευθυντικού γράφου όπως στο σχήμα με κατεύθυνση γραμμών $A \rightarrow \Delta$

Ενδεικτικό κόστος γραμμών: $A \rightarrow B: 2, B \rightarrow A: \infty$

$B \rightarrow F: 4, F \rightarrow B: \infty$

Ενδεικτικό κόστος δρόμου: Δρόμος $\{A, B, F, I, J, Q\}$: $2 + 4 + 3 + 4 = 13$

Κατάσταση Περιβάλλοντος: Κόμβος σε παρούσα διερεύνηση $\{A, B, \dots, J\}$

Αποφάσεις Agent: Επόμενος κόμβος για διερεύνηση $\{up, down, straight\}$

Αναδρομικός Υπολογισμός Q -Factors:

$$Q(H, down) = 3, \quad Q(I, up) = 4$$

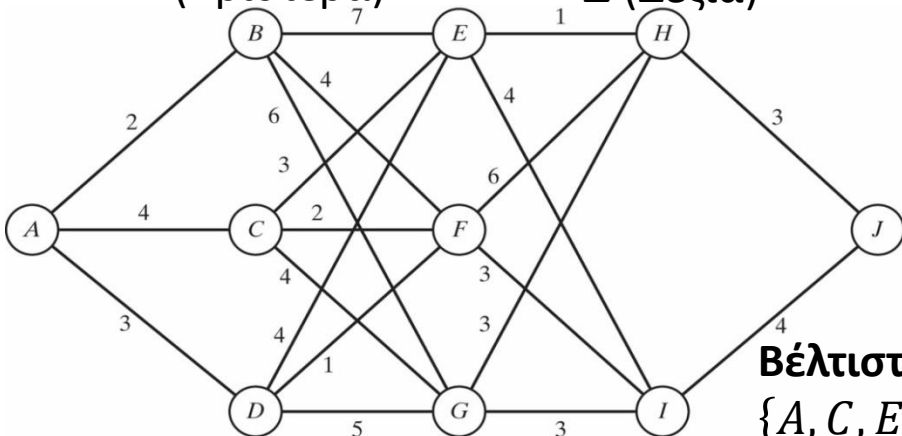
$$Q(E, straight) = 1 + 3 = 4, \quad Q(E, down) = 4 + 4 = 8$$

$$Q(F, up) = 6 + 3 = 9, \quad Q(F, down) = 3 + 4 = 7$$

.....

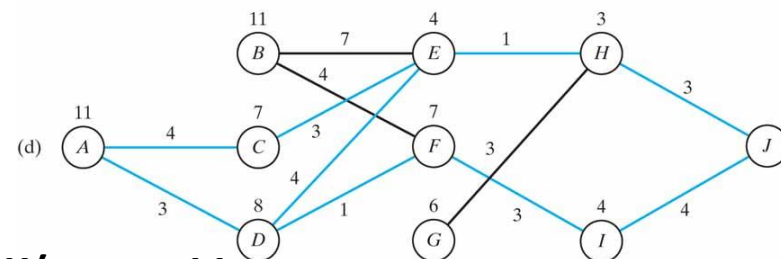
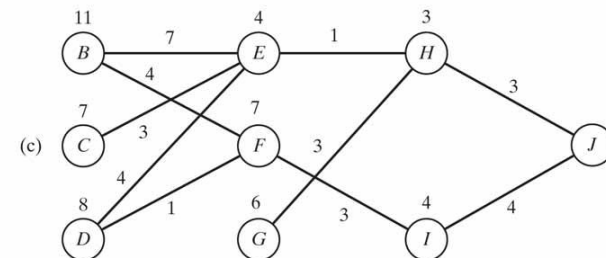
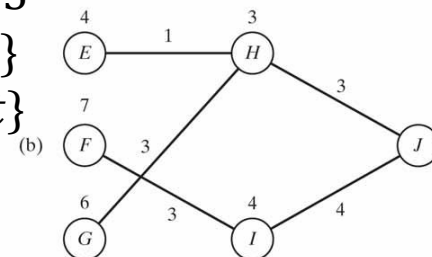
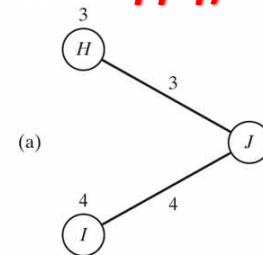
Κατεύθυνση Γραμμών

A (Αριστερά) \rightarrow Δ (Δεξιά)

Βέλτιστοι Δρόμοι Κόστους 11:

$\{A, C, E, H, J\}, \{A, D, E, H, J\}, \{A, D, F, I, J\}$

Αλγόριθμοι Δυναμικού Προγραμματισμού **Bellman-Ford** στηρίζουν την δρομολόγηση **Border Gateway Protocols (BGP)** ανάμεσα στα ~66,000 Αυτόνομα Συστήματα (**Autonomous Systems, AS**) στο **Internet** (~830,000 γνωστά δίκτυα)

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΗ ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΑΘΗΣΗ

Απευθείας Προσεγγιστικές Μέθοδοι Δυναμικού Προγραμματισμού (1/2)

Οι δύο αλγόριθμοι Δυναμικού Προγραμματισμού (*Value Iteration* & *Policy Iteration*) προαπαιτούν γνώση των πιθανοτήτων μεταβάσεων $p_{ij}(a)$ και του **άμεσα αναμενόμενου κόστους κατάστασης** $c(i, a) = \sum_{j=1}^N p_{ij}(a)g(i, a, j)$ εκτιμώμενου με βάση τα γνωστά $g(i, \mu(i), j) = g(i, a, j)$ (**observed** **κόστη μετάβασης** $i \rightarrow j$ με απόφαση a)

Οι απευθείας προσεγγιστικές μέθοδοι (*Direct Approximate Dynamic Programming Methods*) εκτιμούν τις πιθανότητες μετάβασης και τα αναμενόμενα κόστη μεταβάσεων - αποφάσεων μακροπρόθεσμων πολιτικών με προσομοιώσεις **Monte Carlo**. Ενσωματώνονται στους δύο βασικούς αλγόριθμους Δυναμικού Προγραμματισμού με τις εξής παραλλαγές:

- **Value Iteration** → **Temporal-Difference TD(0) Learning**
- **Policy Iteration** → **Q-Learning**

Γενική Μεθοδολογία - Απαιτήσεις

- Οι προσομοιώσεις **Monte Carlo** δημιουργούν σενάρια πολλαπλών πιθανών τροχιών (**system trajectories**) της εξέλιξης του **Markov Decision Process** σε κάθε **επεισόδιο** (**episode**) από μια αρχική κατάσταση i_0 μέχρι κάποια τελική $i_T = \text{TERMINAL}$ (T είναι το βήμα n που η κατάσταση $i_n \rightarrow i_T$ και τερματίζεται το **επεισόδιο**). Η διαδικασία μάθησης συνήθως περιλαμβάνει πολλά ανεξάρτητα **επεισόδια** με διαφορετικές **trajectories**
- Οι τιμές συναρτήσεων **cost-to-go** $J(i)$ ανανεώνονται σε κάθε προσομοίωση με προσθήκη του (γνωστού) **άμεσου** (**observed**) **κόστους μετάβασης** $g(i, j)$ σε επισκέψεις προσομοιωμένης τροχιάς μεταβάσεων από κατάσταση i προς κατάσταση j
- Οι μέθοδοι **Monte Carlo** απαιτούν γνώση της δομής του περιβάλλοντος από εμπειρία (όχι από πρότερη γνώση πιθανοτήτων), διαχειρήσιμο αριθμό παρατηρήσιμων (**observable**) καταστάσεων και σημαντικό αριθμό από **trajectories** για καλές εκτιμήσεις

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΗ ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΑΘΗΣΗ

Απευθείας Προσεγγιστικές Μέθοδοι Δυναμικού Προγραμματισμού (2/2)

Σύνοψη Εννοιών Δυναμικού Προγραμματισμού

Ορισμός **Άμεσου (Observed) Κόστους**: $g(i, a, j)$ για μετάβαση $i \rightarrow j$ με απόφαση a

Ορισμός **Άμεσου Αναμενόμενου Κόστους**: $c(i, a) \triangleq \sum_{j=1}^N p_{ij} g(i, a, j)$ για $\forall i$ και $a \in \mathcal{A}_i$

Ορισμός **Cost-to-Go**: $J^\mu(i) = c(i, \mu(i)) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(\mu(i)) J^\mu(j)$ για $\forall i$ και πολιτική $\mu(i)$

Βέλτιστα **Cost-to-Go (Bellman)**: $J^*(i) = \min_{a \in \mathcal{A}_i} (c(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij} J^*(j))$, $i = 1, 2, \dots, N$

Ορισμός **Q-Factors**: $Q^\mu(i, a) \triangleq c(i, a) + \gamma \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) J^\mu(j)$ για $\forall i$ και $a \in \mathcal{A}_i$

Ορισμός **Βέλτιστων Q-Factors**: $Q^*(i, a) = \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) (g(i, a, j) + \gamma \min_{b \in \mathcal{A}_j} Q^*(j, b))$

Ορισμοί **on-policy, off-policy**

- Η **on-policy** σε κάθε βήμα εκτιμά με προσομοιώσεις **Monte Carlo** το κόστος $J^\mu(i)$ των καταστάσεων i μιας τροχιάς (**trajectory**) όταν ακολουθείται η υπό αξιολόγηση **συνολική** πολιτική μ . Με επαναλήψεις που περιλαμβάνουν διορθωτικές αποφάσεις $i \rightarrow a$ οδηγούνται τα $J^\mu(i)$ σε διαδοχικές μειώσεις (**Value Iteration** \rightarrow **TD(0)-Learning**)
- Η **off-policy** συγκρίνει εναλλακτικές αποφάσεις σε καταστάσεις του περιβάλλοντος i μιας τροχιάς (**trajectory**) και σε κάθε βήμα **επιλέγει** με απληστία αποφάσεις a με το ελάχιστο $Q(i, a)$ στην παρούσα κατάσταση i . Τα **Cost-to-Go** $J^\mu(j)$ μιας προσωρινής πολιτικής μ εκτιμώνται από προσομοιώσεις **Monte Carlo** των **trajectories** χωρίς να συμπεριλαμβάνουν βελτιώσεις $i \rightarrow a$ που ίσως προκύψουν από τα **Q-Factors** (**Policy Iteration** \rightarrow **Q-Learning**)

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΗ ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΑΘΗΣΗ

Προσεγγιστικός Αλγόριθμος $TD(0)$ Learning (1/2)

Value Iteration \rightarrow Temporal-Difference $TD(0)$ Learning

Εξισώσεις **Bellman** υπολογισμού **costs-to-go** από i_n στο βήμα $n < T$ με τελική κατάσταση i_T :

$$J^\mu(i_n) = E[g(i_n, i_{n+1}) + \gamma J^\mu(i_{n+1})] = E \left[\sum_{k=0}^{T-n-1} \gamma^k g(i_{n+k}, i_{n+k+1}) \right], n = 0, 1, \dots, T - 1$$

Με επανειλημμένες προσομοιώσεις **Monte Carlo** δημιουργούμε **trajectories** του συστήματος και μαθαίνουμε τα $J^\mu(i_n)$ μέσω **Robbins-Monro Successive Approximations** που διορθώνουν εκτιμήσεις τιμών τους (**updates**) κατά την επίσκεψη της κατάστασης i_n με συντελεστή μάθησης (**learning rate**) η_n :

$$J^\mu(i_n) := J^\mu(i_n) + \eta_n [g(i_n, i_{n+1}) + \gamma J^\mu(i_{n+1}) - J^\mu(i_n)] = J^\mu(i_n) + \eta_n d_n$$

Το σφάλμα $d_n \triangleq g(i_n, i_{n+1}) + \gamma J^\mu(i_{n+1}) - J^\mu(i_n)$, $n = 0, 1, \dots, T - 1$ ονομάζεται χρονική διαφορά (**Temporal Difference, TD**) στο βήμα n και οδηγεί τα $J^\mu(i_n)$ προς τη **σύγκλιση**

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΗ ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΑΘΗΣΗ

Προσεγγιστικός Αλγόριθμος $TD(0)$ Learning (2/2)

Value Iteration \rightarrow Temporal-Difference $TD(0)$ Learning

Εναλλακτικός αλγόριθμος **update** προκύπτει από την μακρόχρονη επαναληπτική σχέση:

$$J^\mu(i_n) := J^\mu(i_n) + \eta_n \left(\sum_{k=0}^{T-n-1} \gamma^k g(i_{n+k}, i_{n+k+1}) - J^\mu(i_n) \right) = J^\mu(i_n) + \eta_n \sum_{k=0}^{T-n-1} \gamma^k d_{n+k}$$

Τα **costs-to-go** εκτιμώνται σαν μέσοι όροι σε μεγάλο αριθμό M επαναλήψεων προσομοιώσεων με πολλαπλές επισκέψεις καταστάσεων i_n στο βήμα n κάποιου **trajectory** :

$$J^\mu(i_n) = \mathbb{E} \left[\sum_{k=0}^{T-n-1} \gamma^k g(i_{n+k}, i_{n+k+1}) \right] \cong \frac{1}{M} \sum_M c(i_n)$$

όπου

$$c(i_n) \triangleq \sum_{k=0}^{T-n-1} \gamma^k g(i_{n+k}, i_{n+k+1}) \text{ και } J^\mu(i_n) = \mathbb{E}[c(i_n)]$$

$$J^\mu(i_n) := J^\mu(i_n) + \eta_n (c(i_n) - J^\mu(i_n))$$

με αρχικές συνθήκες $J^\mu(i_n) = 0$, και **learning rate** $\eta_n = 1/n$, $n = 1, 2, \dots, T$

ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ & ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΗ ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΑΘΗΣΗ

Προσεγγιστικός Αλγόριθμος Q-Learning (1/2)

Policy Iteration \rightarrow Q-Learning

- Προσδιορισμός πολιτικής βέλτιστης συμπεριφοράς (**off-policy behavior generation**) μέσω δημιουργίας πολλαπλών **trajectories** (τροχιών) για δυνατά σενάρια αποφάσεων:
Q-Learning
- Ορίζουμε $s_n \triangleq (i_n, a_n, j_n, g_n)$ στο βήμα n μιας **trajectory** όταν η κατάσταση του περιβάλλοντος οδηγείται σε μετάβαση $i_n \rightarrow i_{n+1} = j_n$ με απόφαση του agent a_n και observed κόστος μετάβασης $g_n = g(i_n, a_n, j_n)$
- Με βάση την καταγραφή των s_n σε προσομοιωμένες **trajectories** ο αλγόριθμος **Q-Learning** οδηγεί το σύστημα στη μάθηση βέλτιστης πολιτικής κατά προσέγγιση του **policy iteration**
- **Προϋπόθεση:** Η i_n που προκύπτει σε μια **trajectory** πρέπει να είναι **fully observable**

Προσεγγιστικός Αλγόριθμος Q-Learning (2/2)

Policy Iteration → Q-Learning

Αλγόριθμος Υπολογισμού $Q^*(i, a)$ με Successive Approximations (**Robins-Monro**)

$$Q(i, a) := (1 - \eta)Q(i, a) + \eta \sum_{j=1}^N p_{ij}(a) \left[g(i, a, j) + \gamma \min_{b \in \mathcal{A}_j} Q(j, b) \right] \text{ για } \forall(i, a)$$

Από τα $Q^*(i, a)$ προσδιορίζεται ο πίνακας βέλτιστης πολιτικής π με αντιστοίχιση

$$\mu^*(i) = \arg \min_{a \in \mathcal{A}_i} Q^*(i, a) \text{ για } i = 1, 2, \dots, N$$

Στοχαστική Παραλλαγή

Έστω ότι η προσομοίωση **Monte Carlo** ορίζει τροχιά (**trajectory**) από αρχική κατάσταση i_0 μέχρι την i_n στο παρόν βήμα n με άπληστες επιλογές (i_n, a_n) που προσδιορίζουν τα **costs-to-go** $J_n(j_n)$ για $i_n \rightarrow j_n$. Ο επαναληπτικός αλγόριθμος ανανεώνει τους **Q-factors** από $Q_n(i, a)$ σε $Q_{n+1}(i, a)$ για προσομοίωση **επεισοδίου** $n = 0, 1, \dots, T$ ως εξής:

- $Q_{n+1}(i, a) = (1 - \eta_n)Q_n(i, a) + \eta_n [g(i, a, j) + \gamma J_n(j)]$ για $(i, a) = (i_n, a_n)$
όπου $J_n(j) = \min_{b \in \mathcal{A}_j} Q_n(j, b)$ και j επόμενη κατάσταση της $i = i_n$ με τα παρόντα **Q-factors**
- $Q_{n+1}(i, a) = Q_n(i, a)$ για όλα τα υπόλοιπα ζεύγη $(i, a) \neq (i_n, a_n)$
- Με την πρόοδο των επαναλήψεων $Q_n(i, a) \rightarrow Q^*(i, a)$, τις βέλτιστες τιμές των **Q-factors**
- Η **learning parameter** η_n είναι φθίνουσα ως προς n , π.χ. $\eta_n = \alpha / (\beta + n)$ με α, β θετικά

Επειδή μια τροχιά με **greedy** αποφάσεις (**exploitation**) μπορεί να αγνοήσει άλλες επιλογές λόγω εκκίνησης από μια κατάσταση, μπορεί να απαιτείται προσομοίωση πολλαπλών **επεισοδίων** για επισκέψεις σε ευρύ φάσμα καταστάσεων (**exploration**). Το εύρος της αναζήτησης ενισχύεται με απόφαση **greedy** με πιθανότητα $(1 - \epsilon)$ ή άλλης με πιθανότητα ϵ